

[Einer Jensen.]

Ser man paa de Indtægter, der har været i Arbejdsløshedskasserne i Aarene 1927—28, 1928—29 og 1929—30, andrager de ca. 30 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., Medlemskontingenterne er for de 3 Aar nogenlunde ens. Udgifterne har i 1927—28 været 30 Mill. Kr., i 1928—29 26 Millioner og i 1929—30 20 Millioner. Denne Nedgang i Udgifterne er det, der har gjort det muligt for Kasserne at betale deres Laan og at skabe sig nogen Formue. Det har været nødvendigt og er endnu nødvendigt at opretholde de høje Arbejdsløshedskassekontingenter alene med det Formaal at være sikret mod, at Arbejdsløshedskasserne enten ikke kan svare til deres Forpligtelser eller maa søge Laan. Jeg tror, at Arbejdsløshedskasserne har Krav paa en Erkendtlighed for, at man her har gjort, hvad der var naturligt, men har gjort det ved store Ofre fra Medlemmernes Side for at komme ud af den økonomiske Misère, som mange af Arbejdsløshedskasserne gennem Aarene var kommet i.

Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, som har et Medlemsantal af ca. 92 000, har jo et Kontingent, der er ca. 1 Kr. pr. Uge. Man har i Aaret 1929—30 for at kunne betale et Laan paa 1 Mill. Kr., de havde af Statskassen, maattet paaligne Medlemmerne et ekstra Kontingent for at kunne dække dette Laan. Man vil kunne forstaa, at under disse Forhold har der ikke været nogen Mulighed for at tænke paa at realisere Tanken om en Krisekasse. Nu ved jeg, at Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse i den Situation, vi er inde i, er spændt meget stærkt for. Denne Arbejdsløshedskasse havde i Ugen fra den 20. November til den 26. November 1930 20 700 arbejdsløse; af Kassens samtlige Medlemmer havde de 16,7 pCt. vedtægtsmæssig Understøttelse, medens 5,6 pCt. var uden vedtægtsmæssig Understøttelse. Kassen havde i Ugen fra den 25. December til den 31. December 29 500 Medlemmer arbejdsløse; af samtlige Medlemmer havde 24,6 pCt. vedtægtsmæssig Understøttelse, 7,3 pCt. var uden vedtægtsmæssig Understøttelse. Det vil altsaa sige, at et Antal af 7 000 af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse den 31. December forrige Aar

var helt uden Understøttelse fra Kassens Side.

Ser man paa de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, saa regnes der der med, at af Arbejdsløshedskassernes henimod 300 000 Medlemmer er de 20 000 nu uden Understøttelse, dog saaledes, at de 1 500 oppebærer Krisehjælp. Som jeg alt har sagt, er den Understøttelse, der ydes som Krisehjælp, alt for ringe. Ingen vil kunne paastaa, at den vedtægtsmæssige Understøttelse, der udbetales, er større end højest nødvendigt, for at de paagældende kan klare sig økonomisk. Dertil kommer, at Krisehjælpen efter en langvarig Periode kommer ned paa to Trediedele, og enhver vil sikkert erkende, at Understøttelsen saa er saa langt nede, at det ikke er muligt for de paagældende at klare sig. Arbejdsdirektoratet regner med, at der vil komme 10 000 Medlemmer til uden Understøttelse i Tiden op til 1. April. Det vil sige, at ca. 30 000 Arbejdsløshedskassemedlemmer plus 3 000, man regner med, som ikke er Medlemmer af Arbejdsløshedskasser, vil være uden Understøttelse i de kommende Maanedere.

Derfor er det naturligt, at dette Lovforslag er fremsat, og jeg haaber paa, at Rigsdagens Medlemmer vil forstaa, at Situationen for de arbejdsløse, der har opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse, er saa alvorlig, at det er nødvendigt at foretage en ekstraordinær Foranstaltning.

Det ærede Medlem Hr. Krag sagde i sin Tale under Forhandlingen om en tidligere Sag, at Lovforslaget var en Skueret. Jeg vil ikke for nærværende tro, at det skulde betyde, at Partiet Venstre ikke ønsker at medvirke her. Hvis Lovforslaget kun bliver en Skueret, saa har Partiet Venstre Ansvaret derfor. Fra vor Side er det et alvorligt Forsøg paa at komme de Arbejdere, der har opbrugt deres Understøttelse, til Hjælp. Det forekommer mig, at det Beløb, der her er Tale om i den Situation, vi er inde i, ikke kan virke afskrækkende. Hvis derfor Lovforslaget skal blive en Skueret, saa har det ærede Medlem Hr. Krag og hans Parti Ansvaret derfor. Jeg anbefaler Lovforslaget til en hurtig og vel-